

undervisningsmateriel etc., som ved driften af de af loven omfattede uddannelsesforanstaltninger; der henvises til bemærkningerne til lovforslagets §§ 10-14.

Ud fra de samme hensyn samt for at sikre, at det foreslåede uddannelsesapparat kan blive udnyttet i fornødent omfang, *foreslås det at sikre deltagerne et eksistensgrundlag i uddannelsesstiden.* Herved er taget til udgangspunkt, at *alle ikke-faglærte arbejdere — ledige og ikke-ledige, organiserede og ikke-organiserede — skal have adgang til de foreslåede uddannelsesforanstaltninger,* jfr. bemærkningerne i §§ 6-9 incl.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte paragraffer.

Til § 1.

Da der ikke tidligere har været gennemført en almindelig lovgivning vedrørende erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, har man fundet det rigtigst i lovens § 1 at søge formålet med loven nærmere defineret. Der tilsigtes ved loven tilvejebragt faste rammer og økonomisk grundlag for den erhvervsmæssige uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Formålet er således at skabe et tidssvarende uddannelsessystem til fordel for de erhvervsområder, hvor der i produktionen beskæftiges arbejdere, som ikke har gennemgået en oplæring i lærlingelovens forstand.

Inden for rammerne af et sådant uddannelsessystem overlades det ifølge forslaget til erhvervslivets parter at udforme målsætning og planer for selve uddannelsens indhold. Der vil herved blive tilvejebragt et uddannelsessystem på erhvervsområder, hvor der hidtil kun i begrænset omfang har fundet systematisk uddannelse sted. Det foreslåede system skal ikke erstatte den uddannelse, som f. eks. finder sted på grundlag af folkeskoleloven, loven om ungdomsundervisning m. v., loven om forsvarrets organisation m. v., men der forudsættes etableret et samarbejde mellem de organer, som står for disse uddannelser, og uddannelsesrådet, jfr. § 3, stk. 1, sidste punktum.

Kommissionen har i sin betænkning anført, at man har været opmærksom på — og i sit arbejde følt ulemperne ved — at de organer og institutioner, der har med erhvervsuddannelse at gøre, i øjeblikket administrativt og bevillingsmæssigt hører under forskellige ministerier, og at man finder en samling eller nærmere koordinering på dette område meget ønskelig. Koordineringen mellem den almene skoleuddannelse og de under de respektive ressortministerier hørende erhvervsuddannelser varetages siden december 1958 af et permanent udvalg bestående

af repræsentanter for undervisningsministeriet, handelsministeriet, arbejdsministeriet og forsvarsministeriet.

Til § 2.

Som et betydningsfuldt led i opbygningen af uddannelsessystemet finder man det påkrævet at oprette et råd — uddannelsesrådet. Dette råds opgaver skal navnlig være at skabe sikkerhed for, at der inden for rammerne af det foreslåede selvstyre, jfr. § 4 og bemærkningerne hertil, bliver taget fornødent initiativ til, at uddannelsesplaner bliver udarbejdede, at egnede lærere bliver fundet frem og får en kortere eller længere uddannelse, at de nødvendige lokaler, maskiner, redskaber og andet undervisningsmateriel tilvejebringes og udnyttes så rationelt som muligt, og at der er en fortløbende kontakt mellem på den ene side det erhvervsliv, hvis behov søges tilgodeset i uddannelsesplanerne, og på den anden side de grupper af arbejdere, hvis interesse i deltagelse selvsagt vil afhænge af, om uddannelsen harmonerer med deres praktiske forudsætninger, deres arbejdstid og økonomiske vilkår m. v. Endelig må der foregå en samlende og koordinerende virksomhed til sikring af dels en vis indbyrdes overensstemmelse mellem de forskellige uddannelsesplaner, dels en udveksling af praktiske erfaringer i uddannelsesmetoder, tilrettelæggelse af kurser og lign.

Uddannelsesrådet foreslås under hensyn hertil sammensat af 7 arbejdsgiver- og 7 arbejderrepræsentanter samt en af kongen udnævnt formand. Til rådet foreslås endvidere udpeget et antal tilforordnede fra de ministerier, som vil få tilknytning til rådets arbejde, ligesom formanden for det i § 32 i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 135 af 19. maj 1958, omhandlede kursusnævn foreslås tilforordnet rådet, jfr. § 9 og bemærkningerne hertil.

For at sikre rådets sagkundskab er det foreslået fastsat, at arbejdsgiverrepræsentanterne skal udpeges inden for områder, som i væsentlig grad beskæftiger ikke-faglært arbejdskraft, ligesom arbejderrepræsentanterne skal udpeges inden for organisationer, der i væsentlig grad omfatter ikke-faglærte arbejdere. Dette betyder, at arbejderrepræsentanterne kan udpeges enten inden for en organisation, som alene repræsenterer ikke-faglærte arbejdere, eller inden for en organisation, der omfatter såvel faglærte som ikke-faglærte medlemmer; om repræsentanterne selv er faglærte eller ikke, findes ikke at burde være afgørende, men alene deres kendskab til og forbindelse med de ikke-faglærte